

Jezusov program za lepoto življenja

29. nedeljam med letom

– 17. 10. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. Naredim znamenje križa in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Jezus ima zame pripravljen program za

življenje – da me ljubi. Vabi me v ta odnos ljubezni, da ga zaživim v polnosti! Gospod, podari mi, prosim, milost, da namesto svoje volje iščem tvojo in tako vstopam v odnose z daritvijo in služenjem, ves čas z obrazom zazrtim vate.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 10,35-45

35 Zebedejeva sinova Jakob in Janez sta stopila k njemu in mu rekla: »Učitelj, želiva, da nama storiš, kar te bova prosila.« 36 Rekel jima je: »Kaj hočeta, da vama storim?« 37 Rekla sta mu: »Daj nama, da bova sedela v tvoji slavi, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici.« 38 Jezus jima je dejal: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga jaz pijem, ali biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?« 39 Rekla sta mu: »Moreva.« In Jezus jima je dejal: »Kelih, ki ga jaz pijem, bosta pila, in s krstom, s katerim sem jaz krščen, bosta krščena; 40 dati, kdo bo sedel na moji desnici ali levici, pa ni moja stvar, ampak bo dano tistim, ki jim je to pripravljeno.« 41 Ko je drugih deset to slišalo, so se začeli jeziti na Jakoba in Janeza. 42 Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: »Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje, gospodujejo nad narodi in da jim njihovi velikaši vladajo. 43 Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati velik med vami, naj bo vaš strežnik, 44 in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik. 45 Saj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.«

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišlujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

– Jezus vsakič preseneti s svojo logiko. Kje me je presenetil zadnje dni? Zahvalim se mu, da mi daje možnost gledati z njegovimi očmi.

– Kako lahko odločanje ali vodenje še bolj povežem z ljubeznijo in služenjem?

– Jezus ne obupa nad nami, ljubeče nas preusmerja na bistveno. Kam želi, da usmerim pozornost v teh dneh?

4. Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

Zdi se, da ljudje skozi vso svojo zgodovino neusahljivo hrepenimo po priznanju in slavi, moči in oblasti, da bi po svoji volji upravljali svoje življenje in življenja drugih. Tudi Jezusovi učenci so hrepeneli po vsem tem. Jakob in Janez, Zebedejeva sinova, sta nagovarjala svojo mater, naj se dogovori z Jezusom, njunim Učiteljem in Mesijo, glede njenega položaja. Želela sta biti prva in najpomembnejša med apostoli – poleg Jezusa!

Ko je Jezus poklical dvanajst apostolov, da bi postali njegov ožji krog učencev, ki bi v njegovem imenu učili in izvajali duhovno oblast, je storil nekaj nepredstavljivega! Učil je v nasprotju s svetovnim razumevanjem moči, oblasti in položaja, saj je obrnil vrstni red gospodarja in služabnika, gospodarja in podložnika, prvega

in zadnjega! Jezus je oblast povezal z ljubeznijo, položaj s služenjem. Avtoriteta brez ljubezni je oblastna, nerazumevajoča, uničujoča in zaslužujoča. Položaj brez spoštovanja, skrbi za podrejene in velikodušnega služenja je ponižujoč in izkoriščevalski.

Tisti, ki želijo služiti z Jezusom Kristusom in imeti oblast v Cerkvi, morajo biti pripravljene darovati ne le nekaj svojega časa, moči in sredstev, ampak vse svoje življenje, vse, kar imajo!

Jezus je uporabil zelo trde besede, da bi pojasnil, kakšno oblast ima v mislih. Njegovi učenci morajo biti pripravljene piti njegov kelih, če želijo, da bodo z njim kraljevali v njegovem kraljestvu. Kelih, ki ga je imel v mislih, je bila grenka izkušnja in je vključevala zavrnitev, zasramovanje, bičanje, križanje, sramotno smrt ... Za nekatere njegovih učencev takšen kelih pomeni različno vrsto trpljenja, včasih celo mučeništvo. Za mnoge pa dolgo dobo krščanskega življenja z vsemi vsakodnevnimi razočaranji, nazadovanji, boji in skušnjavami ... Jezusov učenec naj bi bil torej pripravljen dati vsak dan svoje življenje, v majhnih in velikih zahtevah, skupaj z njim za služenje vsakemu in vsem, ki so ob nas. Poslani smo na pot njihovega življenja. To je ljubezen! Takšno ljubezen Bog vliva v naša srca po Svetem Duhu ([Rim 5,5](#)). On nas spodbuja, da bi bolj hrepeneli po služenju drugim, kot pa da bi drugi služili nam.

Dopustimo Jezusu Kristusu, da s svojo besedo in zgledom razblini naš ponos in nas nauči delati za druge. On nam umiva noge in daje zgled, da služimo tako kot on. Ko opravimo vse, kar je bilo naročeno, preprosto recimo, da smo naredili le to, kar je bilo potrebno.

Seveda se v vsakem izmed nas pojavijo vprašanja: »Zakaj ljudje ne prepoznajo vsega, kar počnem zanje?« Ali pa: »Kako to, da moram opravljati delo nekoga drugega?« Ne smemo podpirati lenobe ali lahkomišelnosti drugih, saj mora biti vsak odgovoren za svoje delo in poslanstvo. Toda dejstvo je, da doma, v službi, v družbi in v Cerkvi nikoli ne bo popolnoma pravične razdelitve dela in obveznosti. Vsi pa smo poklicani, da opravimo svoj del, včasih tudi več, kajti na ta način bomo bolj podobni Kristusu, ki ni prišel, da bi mu služili, ampak da bi služil.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, hvala za tvojo potrpežljivo in nežno ljubezen, ki me ves čas vabi k bistvu, da vsak dan lahko v malem in velikem namesto tekmovanja in dokazovanja izbiram tvojo voljo. Tako me osvobajaš spon potrebe po oblasti, po biti najboljši in prvi. Če pa pridem v vlogo odločanja, me vabiš v ljubezen in služenje. Kažeš mi, da ko se odpovem sebi, iz mene pride najlepše. Slavim te, moj Bog, Bog Ljubezni!

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

